

Số 14:

Wishes of the Dragon New Year 2024

*

(Cordially offered to my family members, friends & compatriots actually settling overseas)

*

The time goes too quickly.

Twelve months that have just been existing recently Already become something of the Past,

Leaving behind for this globe lots of memories.

*

People of the Earth have gone through so many events Occurring on two ways: good and bad, Human beings, properties were spent For purposes worth to be sad, Blood and tears have made large rivers. At the same time, uncountable victories Have been realized with dignity.

*

Sitting alone at quiet midnight,
With all my heart,
I'm thinking about my resident country,
To my native one beyond the Pacific Ocean,
With so many unforgettable memories,
To others, suffering great miseries:
Wars, disasters, suppressions and poverties.

*

I had spent most of my life
For the struggles of people's Freedom,
Democracy, Happiness,
Being detained in various kinds of prisons.
So, I've found identified heroes
Who fought bravely much more than I did.
Now, with 92 years of living,
I'm still nurturing a wish:
Peace, Prosperity, Freedom will come
To all people in this world in Blissfulness,
Including my beloved Vietnamese people ...

San Diego, California

Phan Duc Minh

- Member of the International Society of Poets.

- Outstanding figure in literature 2004 of Asian community & ASIA journal in San Diego - CA.

Phỏng dịch:

Nguyện Ước Đầu Năm Giáp Thìn - 2024

*

(Mến tặng người thân, bạn bè và đồng bào cuả tôi hiện đang định cư nơi hải ngoại)

*

Thời gian trôi, mau quá tựa mây bay, Mười hai tháng, cứ ngỡ như mới đây, Mà nay thấm thoắt đã thành dĩ vãng, Bỏ lại đằng sau dấu vết tháng ngày.

*

Loài người trải qua biết bao biến cố Tốt đẹp cũng nhiều, xấu xa cũng có, Người chết, nhà tan ,trí nhớ ngập đầy, Cho những đường đi...nghĩ thấy buồn thay. Nước mắt, máu xương sông núi cao dầy. Song cũng thật nhiều thành công vĩ đại, Sáng danh nhân loại trên trái đất này.

*

Đêm muộn một mình, trước máy ngồi đây Tâm hồn suy nghĩ về đất nước này, Nghĩ đến Cố Hương, mịt mù xa thẳm, Với nhiều kỷ niệm biết bao đầm thắm, Đến những vùng đất khổ đau chìm đắm: Chiến tranh, áp bức, nghèo khổ đọa đầy.

*

Tôi đã đi qua phần lớn cuộc đời, Bị giam, bị giữ nhiều nơi, Tưởng đã khó qua trong nhiều cuộc chiến, Ước mơ Tự Do, Hạnh Phúc vẫn mãi không thôi. Gian khổ, vinh quang, cho thấy điều này: Nhiều gương dũng cảm, thật đáng phục thay!

92 năm được sống làm người, Lòng tôi mong ước mãi mãi không thôi : Hoà Bình, Thịnh Vượng, Tự Do sẽ đến Với hết mọi người sống trên trái đất , Trong đó có cả đồng bào yêu quý cuả tôi...

*

San Diego, California *Phạm Ngọc*